



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sancti Hieronymi Stridonensis, Sanctae Romanae Ecclesiae Presbyteri Cardinalis Epistolae In Tres Libros distributae

Hieronymus, Sophronius Eusebius

Coloniae Agrippinae, 1674

XVI. Ad Onasum. Medici quos vocant.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37862

Singulorum vobis, qui in sacram scripturam commentarios reliquerunt, sententias proruli, & ad verbum pleraque interpretatus sum: ut & me liberem quaestione, & vobis veterum tractatorum mittatur autoritas, * quae in legendis singulis ac probandis non meae voluntati, sed vestro acquiescat ^{* aliusque} arbitrio.

XVI Hieronymus Onaso obtractatori, qui quaedam Hieronymus adversus vitia scripserat, ad suam contumeliam pertinere putavit, & idcirco deridetur.

Medici, quos vocant chirurgicos, crudeles putantur, & miseri sunt. An non est miseria, alienis non dolere vulneribus, & emortuas carnes inclementi secare ferro? non horrere curantem, quod horret ipse, qui patitur, & inimicum putari? *Ita se natura habet, ut amara sit veritas, blanda vitia existimentur.* Esaias in exemplum captivitatis futurae, nudus non erubescit incedere. *Esai. 20.* Hieremias de media Hierusalem ad Euphratem fluvium Mesopotamiae mittitur, ut inter inimicas gentes, ubi est Assyrius, & castra sunt Chaldaeorum, ponat *περιζωμα*, id est, lumbare, circumpendum Ezechiel stercore primum humano deinde bubulo, panem de omni semine conspersum edere jubetur, & uxoris interitum siccis oculis videt. *Amos. 7.* Amos de Samaria pellitur. Cur quaeso? Nempe ideo, quia chirurgici spirituales, fecantes vitia peccatorum ad poenitentiam cohortantur. Paulus apostolus, Inimicus (inquit) vobis factus sum, verum dicens. *Gal. 4.* Et quis Salvatoris *Ioan. 6.* dura

Joan. 6.

dura videbantur eloquia, plurimi discipulorum
 retrosum abierunt. Unde non mirum est, si & nos
 ipsi vitijs detrahentes offendimus plurimos. Dico
 posui nasum secare scetentem: timeat qui stru-
 mosus est. Volo corniculæ detrahere garrienti-
 rancidulam se intelligat cornix. Nunquid unquam
 in urbe Romana est, qui habeat truncas inhono-
 sto vulnere nares? Nunquid solus Ovasus Sege-
 stanus cava verba, & in modum vesicarum tu-
 mentia, buccis trutinatur inflatis? Dico quosdam
 scelere, perjurio, falsitate ad dignitatem nescio
 quam pervenisse. Quid ad te, qui te intelligis in-
 nocentem. Rideo advocatum, qui patrono ce-
 geat: quadrante indignam eloquentiam nar-
 subsanno: quid ad te, qui disertus es? Volo in-
 nummarios in vehi sacerdotes: tu qui dives es,
 quid irasceris? Clausum cupio suis ignibus Vul-
 canum. Nunquid hospes ejus es, aut vicinis,
 quod à delubris idoli niteris incendia submove-
 re? Placet mihi de larvis, de bubone, de noctua,
 de Niliacis ridere portentis. Quicquid dictum
 fuerit, in te dictum putas. In quodeunque vitium
 styli mei mucro contorquetur, te clamitas desi-
 gnari. Consertâ manu in jus vocas, & satyricum
 scriptorem in prosa stultè arguis, An ideo tibi bel-
 lus videris, quia fausto vocaris nomine? Quasi
 non & lucus ideo dicatur, quod minimè luceat, &
 Parcæ, quod nequaquam parcant, & Eumenides
 Furia, quod non sint benignæ, & vulgò Æthiopes
 vocentur argentei. Quod si in descriptione fœ-
 derum semper irasceris, jam tibi cum Persio can-
 tabo: Optent te generum Rex & Regina puella,
 Te rapiant, quicquid calcaveris, hoc rosa fiat.

Dabo

*Lucus.**Parca.*

Dabo tamen consilium quibus absconditis, possis pulchrior apparere. Nasus non videatur in facie, sermo non sonet ad loquendum, atque ita & formosus, & disertus videri poteris.

XVII *Augustinus Episcopus Hieronymo presbytero, agens cum illo amanter, & suspicionem contra se natam de libro contra Hieronymum scripto diluens.*

Domino charissimo, & desideratissimo, & honorando in Christo fratri, & compresbytero Hieronymo Augustinus in Domino salutem. Audivi pervenisse in manus tuas literas meas: sed quod adhuc rescripta non merui, nequaquam imputaverim dilectioni tuæ: aliquid proculdubio impedimenti fuit. Unde agnosco Dominum à me potius deprecandum, ut tuæ voluntati det facultatem mittendi, quod rescriberis. Nam rescribendi jam dedit, quia cum volueris, facillimè poteris. Etiam hoc ad me sanè perlatum est, quod utrum quidem crederem, dubitavi: sed hinc quoque tibi aliquid utrum scriberem, dubitare non debui. Hoc autem breve est suggestum esse charitati tuæ, à nescio quibus fratribus mihi dictum est, quod librum adversus te scripserim, Romamque miserim. Hoc factum esse noveris: Dominum meum Jesum testor, hoc me non fecisse: sed si forte aliqua in aliquibus scriptis meis reperiuntur, in quibus aliter aliquid, quàm tu, sensisse reperior, non contra te dictum, sed quid mihi videbatur, à me scriptum esse, puto te debere cognoscere: aut si cognosci nò potest, credere debere. Ita hoc sanè dixerim, ut ego nò tantum paratus sim, si quid te in meis scriptis moverit, fraternè accipere, quid contra setias aut de correctione mea, aut de ipsa bene